Jan Tadeusz Wolszlegier

Rank	ppłk
Date of birth	1891-01-27
Date of death	1959-07-10
Cemetery	Śmigiel, Św. Wita - cmentarz parafialny **Wsp.** 52.010842, 16.531309
Grave	Rodzinny
Photo of grave	
Country	Polska
Period	Okres powojenny

Source

Informacja: www.express.bydgoski.pl

ck-smigiel.pl/index.php?option=com_content&view=article&id=998:pplk-jan-tadeusz-wolszleger-dowodca-wojsk-balonowych-w-ii-rp&catid=138&Itemid=253&lang=pl

Jan Wolszlegier przyszedł na świat w okolicach Chodzieży 27 stycznia 1891 r. [(urodził się w m. Chojnice w rodzinie Adama i Heleny Wolszlegierów) W. Grudniak]. Uczył się w gimnazjum w Chojnicach. Niestety nie było sądzone zakończyć nauki w tym mieście. Kontynuował ją w gimnazjum w Chełmnie. W 1911 r. Został powołany do szkoły podchorążych rezerwy w Reinickendorf pod Berlinem.

Przed wybuchem I wojny światowej działał w polskich organizacjach patriotycznych. To między innymi sprawiło, że zmieniał gimnazjum. Rodzinna Chodzież nie leżała w Polsce. W czasie wojny służył w armii niemieckiej. Związany był z wojskami balonowymi. Był obserwatorem balonowym. W marcu 1916 r. został adiutantem grupy aeronautycznej. Do końca wojny ukończył kurs dowódców kompanii balonowych i kurs aerofotografii. Dowodził jednostkami aeronautycznymi. Kompanią Aeronautyczną. Tymczasowo pełnił obowiązki dowódcy grupy aeronautycznej.

W drugiej połowie grudnia 1918 r. został zdemobilizowany z armii niemieckiej. W cywilu dział w Polskiej Organizacji Wojskowej Pomorza. Nie posiedział w domu. Przekroczył granicę. Ruszył do Polski. W połowie 1919 r. otrzymał stanowisko w Dowództwie Wojsk Aeronautycznych. Następnie. Następnie objął dowództwo I. Grupy Aeronautycznej. Grupa została utworzona z trzech pierwszych polskich kompanii aeronautycznych. 23 lutego 1920 r. razem ze swoimi baloniarzami znalazł się na froncie wojny polsko - rosyjskiej. W kwietniu 1920 r. został szefem Sekcji III Aeronautycznej w Szefostwie Lotnictwa Naczelnego Dowództwa Wojska Polskiego. Do jego zadań należała polityka kadrowa i zaopatrzeniowa wojsk balonowych Wojska Polskiego. Nie za bardzo mu ta rolo odpowiadała. Na własną prośbę wrócił na stanowisko dowódcy I. Batalionu Aeronautycznego. Po operacji warszawskiej jego batalion z nim jako dowódcą został wycofany z działań na froncie. Baloniarze znaleźli się w syrenim grodzie. Pozostawał w stolicy prawie do końca roku. Wtedy został przeniesiony do Poznania. W lipcu 1921 r. Jan znalazł się w Departamencie III Żeglugi Powietrznej Ministerstwa Spraw Wojskowych. Pod koniec roku wrócił na stanowisko dowódcy I. Batalionu Aeronautycznego. W 1923 roku został wysłany do Centralnej Szkoły Aeronautycznej. Po odbytym w jej murach szkoleniu został jej komendantem. Nie był nim długo. Szkoła została rozwiązana. Jan nie poszedł na bezrobocie. Został dowódcą jedynego pozostawionego w Wojsku Polskim Batalionu Balonowego. Stacjonował w Toruniu. Na rok przed Przewrotem Majowym ukończył kurs sterowcowy. W latach 1934 - 1939 był szefem w samodzielnego referatu balonowego w Departamencie Aeronautyki Ministerstwa Spraw Wojskowych.

30 sierpnia 1939 r. rozkazem ministra spraw wojskowych wojska balonowe miały podlegać nie Dowództwu Lotnictwa a Dowództwu Obrony Przeciwlotniczej. W związku z tym po ogłoszonej mobilizacji jego Wydział Balonowy z nim samym wszedł w skład Dowództwa Obrony Przeciwlotniczej Kraju. W trakcie kampanii wrześniowej przekroczył granicę z Węgrami. Nie zdążył do Francji. Został internowany. Tak spędził czas do końca wojny. Po zajęciu Węgier przez wyzwolicieli to jest Rosjan w kwietniu 1945 r. trafił do

obozu zbiorczego pod Budapesztem. Miesiąc później był w Polsce w Krakowie. Z Krakowa wywędrował do Torunia. Tu w znanym z przedwojnia mieście Kopernika chciał dalej służyć w wojsku. Nie został powołany. Pracował poza wojskiem. W 1953 r. przeszedł na emeryturę. Zmarł 10 lipca 1959 r.

Konrad RYDOŁOWSKI